Drumuri noui în gândirea şi politica economică

(Urmare din pagina 13-a)

libru şi bunul mers al societăţilor. Aceasta constitue în genere însuşi fundamentul progresului, condiţia şi legea lui. Deci, o anticipare asupra soartei liberalismului ni se pare, pentru moment, cel puţin pripită.

Spiritualitatea naţionalistă

Este, însă, un alt fenomen, o nouă forţă spirituală şi socială — care îşi face astăzi drum în conştiinţa şi viaţa popoarelor.

Această forţă nouă este „spiritualitatea naţionalistă" şi ea se sprijină pe concepţia organică şi totalitară a naţiunei.

Naţiunea este concepută în caracterele şi însuşirile ei native, în funcţiunile ei organice, care îi dictează un anumit drum de urmat, anumite idealuri de atins — un anumit destin. In realizarea acestui destin, naţiunea întreagă trebue să fie mobilizată.

Naţiunea devine astfel centrul tuturor preocupărilor. Ea trebue realizată în toate virtualităţile ei. Toate forţele trebue organizate spre a putea răspunde cât mai desăvârşit misiunei ce ea are de îndeplinit.

In acest sens nici o forţă — fie ea cât de umilă — nu este de dispreţuit. Cel din urmă muncitor, cel mai sărac şi mai amărât membru al comunităţii naţionale trebue ajutat şi ridicat, pentru că prin el forţa naţiunei dobândeşte o nouă creştere. Aceasta a fost lozinca cu care d. Hitler a pornit la lichidarea şomajului în primii ani ai instaurării regimului naţional-socialist. Cine a vizitat Germania în anii 1934-36 a putut vedea cum prin ziare, prin întruniri, prin afişe şi ilustraţii răspândite pe toate pieţele şi în toate localurile publice, erau afişate maxime şi apeluri sugestive la sprijinirea germanilor fără lucru, în care fiecare conaţional trebuia să vadă pe „fratele său din marea familie germană", care nu-şi poate renega pe niciunul din membrii ei sub motivul sărăciei. După 3 ani de zile, din 7½ milioane de şomeri germani nu mai rămăsese unul neîntrebuinţat, iar după încă un an de zile, economia germană resimţea, în anumite industrii, lipsa de braţe calificate.

Aceeaşi credinţă în puterile şi valenţele rasei, aceiaşi încredere în funcţiunea ei misionară, încălzesc azi şi sufletul poporului italian, renăscut, prin disciplinele fasciste, în splendorile şi idealurile Romei Imperialiste.

Dela omul abstract şi universal, creiat de doctrina materialistă a lui Karl Marx şi perpetuat în concepţia socialiştilor şi comuniştilor din zilele noastre, dela „homo oeconomicus" — fără identitate etnică şi geografică — al concepţiilor mecanice cari au stăpânit lumea economică în secolul trecut, ne întoarcem azi la omul mediului şi spiritualităţii sale etnice, la omul integrat în naţiunea lui.

Aceasta este noua spiritualitate dominantă a leatului în care trăim. Ea înseamnă o nouă concepţie de viaţă, o nouă disciplină de gândire politică, din care decurg necesarmente schimbări radicale de sisteme, de organizaţie, de funcţiuni şi roluri în toate sectoarele vitale ale naţiunei. Inseşi formele şi caracterul organizaţiei statale se modelează după tipare noui, corespunzătoare ţelurilor de atins.

Naţionalismul românesc

De acest viguros proces de transformare ce se adânceşte în spiritualitatea epocii noastre n'am rămas străini nici noi, românii. Ba, se poate spune că în unele privinţe suntem chiar precursori.

Un Nicolae Bălcescu pleca dela concepţia organică a naţiunei când apăra interesele păturii ţărăneşti, ca pătură de temelie a poporului român, împreunând revendicările ei cu acelea ale naţiei române.

La fel şi Eminescu, în articolele lui economice şi politice, când denunţând infiltraţiile străine, ca şi infiltraţiile falsificate ale civilizaţiei apusene, cerea reaşezarea poporului român în matca însuşirilor şi drepturilor lui etnice şi desvoltarea lui în direcţia aptitudinilor fireşti.

Aceeaşi concepţie organică a naţionalismului străbate şi activitatea istorică, didactică şi politică a d-lui profesor Iorga, care a privit totdeauna naţiunea ca pe o fiinţă vie, cu structura ei sufletească specifică, cu caracterele şi aptitudinile ei, pe măsura cărora trebue să i se adapteze şi formele organizaţiei de stat.

Aceeaşi concepţie însufleţeşte şi doctrina naţionalistă a d-lui prof. A. C. Cuza, care totdeauna a privit naţiunea ca pe o unitate organică, întemeiată pe unitatea teritoriului, a rasei, a limbei, a originei şi a tradiţiilor, funcţionând prin organele ei fireşti — clasele sociale — care, ele însele trebue să-şi păstreze intangibilitatea caracterului etnic, fără de care funcţionarea lor nu poate corespunde în total scopurilor naţiunei. Această concepţie l-a şi determinat, ca, chiar la baza principiilor sale de economie politică, să aşeze întâi elementul viu al poporaţiei, şi pe urmă factorii, funcţiunile şi valorile economice.

SPIRITUALITATEA ŞI DINAMICA NAŢIONALISMULUI ROMANESC

După războiu, prin intervenţia vibrantă a tineretului, concepţia organică a naţionalismului integral a căpătat forme mai expresive şi mai dinamice.

După nesocotiri şi contestări iniţiale, noul curent şi-a afirmat vitalitatea, găsind un larg ecou în cercurile intelectuale; gânditorii au început să-i prindă esenţa, să-i găsească fundamente organice şi finalităţi, şi să-l toarne în sisteme logice de doctrină; economiştii, să-l adapteze problemelor din domeniul lor, iar politicianii să-l arboreze pe rând ca fundament al ideologiei lor de partid.

Incercări meritorii s'au făcut mai ales, în ultimii ani de gânditorii şi scriitorii noştri, de a prinde liniile structurale ale acestei mişcări, de a-i ghici direcţiile de desfăşurare şi aplicările practice în viaţa colectivităţii româneşti. D. profesor C. Rădulescu-Motru, a închinat un studiu substanţial („Românismul") acestei noui spiritualităţi româneşti, cum o defineşte d-sa în lucrarea citată. Naţionalismul, care stă la temelia ei, capătă denumirea de „românism" în studiul d-lui Motru, întrucât se aplică realităţilor româneşti, iar în cadrul acestei idei d-sa justifică şi conceptul politic al „statului ţărănesc".

Alţii s'au oprit la denumirea de etnicism românesc, de naţionalism integral sau totalitar, iar scriitori mai tineri de puternică intelectualitate — Lucian Blaga, Nichifor Crainic, V. Băncilă — au încercat să pipăe legăturile tainice ale nouei spiritualităţi, substratul şi justificările ei ideologice, în inseşi caracterele primare, ancestrale, biologice şi cosmice ale existenţei noastre rasiale. De aci şi punctul de plecare al „spaţiului mioritic", revelând caracterele pastorale specifice care trăesc încă şi azi în fiinţa poporului dela ţară.

Nu e locul să stăruim aci asupra acestor interesante revelaţiuni, dar e uşor de înţeles ce orizonturi luminoase deschid ele nu numai cercetătorului, dar şi reformatorului.

NAŢIONALISMUL REFORMIST

Ceeace trebue să reţinem este constatarea că naţionalismul este azi nu numai o realitate, ci şi o forţă care domină şi inspiră inseşi actele de guvernământ.

Spiritul tuturor reformelor se modelează azi potrivit comandamentelor acestui principiu. Politica economică, politica socială, politica şcolară sunt azi în serviciul naţiunei, al naţiunei vii şi autentice, care începe cu pătura cea mai numeroasă şi cea mai pură ca etnicitate: ţărănimea.

Nu este deci, de loc întâmplător acest curent de întoarcere spre sate a tineretului cărturar şi nici grijile ce se concentrează din toate părţile în jurul ţărănimei noastre, în râvna de a-i ridica condiţia de viaţă, spre a sprijini pe înzdrăvenirea ei realizarea naţiunei însăşi, în toate valenţele şi finalităţile ei.

Politica de până acum, care n'a fost sprijinită pe etnicitatea românească, privea ţărănimea mai mult ca element de exploatare electorală şi o trata în consecinţă. Nimeni nu se interesa de nevoile ei vitale şi multe din cele ce s'au făcut, s'au făcut pe baze false, deci cu rezultate contrarii celor fireşti, începând chiar cu învăţământul rural, care nu corespunde întru nimic misiunei locale, plugăreşti, a ţăranului român. La fel cu administraţia rurală, care a desfiinţat viaţa colectivităţilor sătesti, sistemul lor de gospodărie oarecum autonomă, punându-le pe cap primar de partid şi o armătură funcţionărească, străină de voile şi nevoile ţărăneşti. De aceia au şi rămas satele noastre în starea de înapoiere crâncenă, din care au ieşit de mult ţăranul sârb şi ţăranul bulgar.

Si aceleaşi greşeli capitale întâlnim în toate direcţiunile. Conducătorii de până ieri au neglijat forţele vii ale poporului. Au legiferat şi au acţionat alături de aceste forţe, alături de realităţile româneşti, — de cele mai multe ori împotriva lor. Am semnalat la timp prin articolele noastre obiectivele aproape sistematic greşite ale legiferărilor din trecut, care scăpau din vedere tocmai interesele adevărate ale naţiei româneşti. S'au acumulat astfel de greşeli în politica muncei româneşti, a protecţionismului industrial, în politica furniturilor, în regimul concesiunilor, în exercitarea cârciumăritului la sate, în acordarea brevetelor pentru exercitarea drepturilor de monopol, în politica trusturilor, în asistenţa băncilor şi întreprinderilor falimentare, străine, în cosmopolitismul învăţământului secundar şi superior, în teoreticizarea celui profesional, în politica colonizărilor, etc. etc.

In sistemul naţionalismului constructiv asemenea greşeli nu mai sunt posibile, căci de îndată ce naţiunea cea adevărată formează obiectivul şi criteriul acţiunei de guvernământ, tot ce se realizează trebue să servească interesele ei.

E locul să arătăm că însăşi „Constitutia Regele Carol al II-lea" din Februar 1938 este reflexul viu al nouei spiritualităţi, prin accentul grav pe care ea îl pune pe organizarea şi desvoltarea forţelor vii ale naţiunei, cu înlăturarea piedicelor şi artificiilor străine de sufletul naţiunei ce ţineau în loc sau deviau din drumul lor firesc forţele naţiunei.

NAŢIONALISMUL ŞI ECONOMIA POLITICA

Fireşte că de acest dinamic proces săvârşit în gândirea românească şi de această mare reformă a sufletelor ce se desfăşoară sub ochii noştri, n'a rămas străină — nu putea rămâne străină — nici economia naţională. Atât curentele de idei ce-şi fac loc în gândirea economică românească din zilele noastre, cât şi reformele ce se iniţiază pe urmele lor, poartă sigiliul noului principiu, care pune pe primul plan al preocupărilor: NAŢIUNEA, cu forţele şi prerogativele ei.

In acest duh este concepută întreaga operă legislativă şi activitatea desfăşurată la principalele departamente, mai ales al economiei naţionale, al educaţiei naţionale, al agriculturii, muncii, etc.

Reorganizarea cooperaţiei, desvoltarea data creditului popular, însăşi noua structură funcţională dată ministerului economiei naţionale, marchează drumul unei ferme orientări a politicei economice de stat în direcţia naţionalismului constructiv.

*

Nimeni nu poate încă determina cu preciziune cum se va realiza acest principiu, ca sistem ştiinţific, în economia noastră politică şi încă şi mai puţin, ca sistem practic — de aplicaţie constructivă — în politica economică.

Se va desfăşura el cu înlăturarea totală a principiilor de libertate şi de individualitate în viaţa economică, cum clamează atâţia economişti grăbiţi să cânte prohodul liberalismului?

Nu ştim până la ce punct ar fi în interesul colectivităţii însăşi ca ea să se sprijine pe sacrificarea sistematică şi totală, a prerogativelor individului; dar ştim că individul — vorbim de cel naţional — este cel, graţie căruia există şi dăinuieşte colectivitatea.

Apoi, nu vedem deloc imposibilitatea unui modus vivendi între concepţia naţionalistă şi aceia a liberalismului economic, de îndată ce principiile acestuia se pot adapta foarte bine la interesele bine definite ale naţiunei şi ale naţionalilor ei. Cu atât mai vârtos, cu cât însuşi naţionalismul totalitar încetează de a mai fi totalitar în relaţiunile de afaceri cu celelalte state.

Fireşte că noua ordine naţională presupune o organizare corespunzătoare a spaţiului economic. Dar dacă această organizare va duce la mecanizarea absolută a activităţilor şi iniţiativelor, făcând din fiecare din noi mai mult sau mai puţin un funcţionar în biurocraţia comunităţii, atunci în zadar vom fi dus toate luptele noastre împotriva absurdităţii sistemului comunist, cu mecanicizarea şi absolutizarea vieţii economice, sociale şi de stat; în zadar ne vom mai vrea însufleţiţi de idealul innobilării şi perfecţionării fiinţei omeneşti, de îndată ce îi răpim înseşi condiţiile, însăşi ambianţa eflorescenţei sale.

Haralamb Ionescu

† Generalul Mihail Darvari

In noaptea de 22—23 Decembrie s'a stins din viaţă generalul Mihail Darvari. Camarad la şcoala de fii de militari din Iaşi, camarad în Germania, la şcoala de artilerie şi geniu dela Berlin. Charlottenburg şi apoi la şcolile militare de infanterie şi cavalerie şi şcolile militare de artilerie şi geniu, am cunoscut poate mai mult ca ceilalţi camarazi de promoţie ,sufletul eroic, drept şi cinstit al acestui tovarăş de carieră.

Ne-am întâlnit, tineri studenţi la porţile şcoalei de fii de militari din Iaşi, în anul 1886 şi am pornit umăr la umăr plini de speranţele şi iluziile tinereţei.

Din primele zile ofiţerii şcoalei şi distinşii noştri profesori, adevăraţi savanţi ca Roşu, Ralet, Cobălcescu, Pompilian au recunoscut calităţile intelectuale ale lui Mihail Darvari, care s'a distins curând printre înaintaşii clasei.

După terminarea clasei din Iaşi, ne-am întâlnit din nou la începutul anului 1890, la şcoala de infanterie şi cavalerie din Dealul Spirei.

In 1892 am eşit cu epoletul de sublocotenent.

Purtarea noastră la regimente a făcut pe şefii noştri să ne recomande la minister, spre a fi trimişi în Germania, la şcoala specială de artilerie şi geniu din Berlin-Charlottenburg, aşa cum dorise Regele Carol I.

Profesorii noştri dela Charlottenburg s'au convins de solidele noastre cunoştinţe din ţară, mai ales la cursurile de matematici.

Am fost mult ajutaţi la Berlin şi de ataşatul militar al României, maiorul Alexandru Averescu.

Ne-am întors în ţară în anul 1897 şi imediat ministerul de război ne-a numit profesori la şcoala de infanterie şi cavalerie şi la şcoala de artilerie şi geniu. In acest timp de profesorat, am admirat în Mihail Darvari tăria de suflet, spiritul de dreptate şi de bunăvoinţă şi de dragoste cu elevii lui. Darvari a avut de luptat mult de influenţele din afară, dar el a rămas cum a fost toată viaţa, drept, egal cu toţi, după meritul fiecăruia.

In timpul campaniei din 1916, Darvari s'a distins foarte mult ca comandant de regiment şi brigadă în executarea datoriei şi a avut o purtare bună şi părintească cu subalternii săi.

Am ţinut, ca un vechiu tovarăş al lui Darvari, în viaţă, să arăt curajul lui eroic şi sufletul lui nobil şi distins.

Am ţinut să scriu aceste rânduri pentru ca publicul şi camarazii noştri de promoţie să cunoască bine ce suflet am pierdut noi prin moartea lui. Iar generaţiile tinere de ofiţeri să cunoască înaltele calităţi sufleteşti ale generalului Mihail Darvari şi să-l ia ca exemplu în cariera lor militară.

General *Gh. Stambulescu*

PENTRU SĂRBĂTORI
CADOURI UTILE ŞI PRACTICE GĂSIŢI LA:
LIBRARIA „UNIVERSUL"
S. A. R.
Str. BREZOIANU 23—25
Port-visite; Port-monede; Port-ţigarete; Călimări de aragonit şi metal; Suporturi pentru tocuri rezervoare; CALENDARE; Tocuri rezervoare, din cunoscutele fabrici: Parker, Kaveeco, Scheefer's, Pelikan, Koh-I-Noor, etc.

Politica externă a României

(Urmare din pagina 1-a)

rare, unitatea sufletească şi credinţa ei în libera împlinire a înaltei ei meniri".

D. Gafencu a ţinut să spue lămurit şi cu fermitate acest comandament al vieţii noastre de stat suveran.

„Ori când s'ar ivi o asemenea primejdie — a precizat în numele României, ministrul nostru de externe — toţi românii, fără deosebire de păreri, s'ar strânge în jurul credinţei lor comune în viitorul neamului şi în jurul Regelui lor, simbol viu de unitate şi de independenţă naţională."

Respectând cu sfinţenie neatârnarea altora, abţinându-ne dela orice amestec în treburile interne ale altora, este dreptul nostru necontestabil de a cere tuturor acelaş respect faţă de suveranitatea noastră naţională.

In expunerea sa, după ce a insistat asupra însemnătăţii pe care a avut-o recenta călătorie a Suveranului nostru, călătorie care „a dovedit dorinţa României de a păstra un contact cât mai strâns cu marile puteri din Apusul şi Centrul Europei", ministrul de externe a arătat care este politica României faţă de statele mari şi mai mici din Europa răsăriteană. „Echilibrul şi liniştea Continentului — a spus d. Gafencu — atârnă în bună parte de spiritul de înţelegere, de simţul de solidaritate ale acestor state".

Problemele minoritare, şi îndeosebi problema evreească a fost şi ea pe larg expusă de d. Gafencu, care a repetat că „România va cere cu toată apăsarea ca statele stăpânitoare de colonii, să-i înlesnească o paşnică şi temeinică dezlegare a problemei evreeşti."

Intâmplări din Capitală

Nenorocirea de pe linia ferată Bucureşti-Chitila

O femee şi fetiţa ei ucise de tren

O impresionantă nenorocire s'a întâmplat Joi d. a. la marginea Capitalei, în împrejurările următoare:

Femeea Siţa Puiu, în vârstă de 32 ani, din comuna suburbană Marele Voevod Mihai, în timp ce voia să traverseze linia ferată Bucureşti — Chitila, prin dreptul cantonului Nr. 1, împreună cu fetiţa ei, anume Maria Siţa Puiu, în etate de 6 ani, au fost suprinse de un tren. Roţile locomotivei trecând peste ele, le-au mutilat ingrozitor. Atât mama cât şi fetiţa au fost omorâte pe loc.

Din ordinul procurorului de serviciu, cărua i s'a adus la cunoştinţă accidentul, cele două cadavre au fost transportate la „Institutul medico-legal".

Tentativa de crimă din str. Cuza-Vodă

Un patron cismar şi soţia sa, răniţi cu cuţitul de un lucrător

O tentativă de crimă a fost săvârşită Joi seară în str. Cuza Vodă 138. Iată împrejurările în care erau să fie ucişi un patron cismar şi soţia sa:

La adresa de mai sus se află un atelier de cismărie, proprietatea d-lui Mendel Guttmann, om în vârstă de 56 ani, care locueşte aci împreună cu soţia sa anume Liza Guttmann, în etate de 42 ani.

Până înainte de Crăciun, patronul a avut în serviciul său un lucrător anume Mitică.

In ajunul sărbătorilor, lucrătorul a plecat din serviciu, lăsând o parte din bagaj la fostul său patron.

*

Joi seară târziu, patronul şi soţia sa au fost treziţi din somn de fostul lor lucrător, care venise să-şi ia lucrurile.

Nebănuind nimic, d. Mendel Guttmann i-a dat drumul în casă. Lucrătorul n'a mai stat o clipă la gânduri şi s'a repezit la foştii săi stăpâni, spre a-i ucide şi jefui. A început să-i lovească în cap cu un cuţit cu care venise înarmat în acest scop.

La ţipetele disperate ale victimelor, criminalul s'a intimidat şi a renunţat la planul său, făcându-se nevăzut spre a nu fi surprins şi arestat.

Cazul fiind adus la cunoştinţa circumscripţiei 13 poliţieneşti, la faţa locului a venit comisarul şef Şahim însoţit de comisarul ajutor de serviciu, cari au luat măsurile necesare pentru urmărirea şi arestarea criminalului.

*

Telefonându-se apoi „Salvării", a venit internul Aurel Gheorghiu, care, după ce le-a dat îngrijire, i-a transportat cu o ambulanţă la spitalul de Urgenţă, unde au fost internaţi.

O victimă a gheţii

D. M. Iordănescu-Bruno, dela teatrul „Comoedia", a fost Joi noapte victima următorului accident: Eşind dela repetiţie, în dreptul străzii Academiei a alunecat din pricina gheţii şi căzând şi-a provocat o fractură la piciorul drept, ceeace l-a pus în imposibilitate să mai iasă din casă timp de câteva zile.

Sfârşitul unui alcolic

Joi a fost găsit zăcând beat pe str. Negustori, în dreptul casei cu nr. 10, şomerul Ion M. Şerban, de 38 ani, din calea Rahovei 29, care fiind transportat de trecători la spitalul „Colţea", a încetat din viaţă.

CRONICA SPORTURILOR

BASKETBALL

Sportul Studenţesc tratează un turneu in Letonia

Excelenta grupare Sp. Studenţesc, incontestabil cea mai bună din basketballul românesc şi tot odată campioană naţională, duce de mai mult timp tratative pentru efectuarea unui turneu în Letonia. Tratativele au ajuns într'un stadiu foarte înaintat şi este probabil că vor fi duse la bun sfârşit.

Universitarii aşteaptă confirmarea jocurilor pe care urmează să le susţină la Riga, în zilele de 3 şi 4 Februarie, în compania unei echipe studenţeşti. Tot odată se duc tratative pentru aducerea, la Bucureşti a unei selecţionate a Universităţii din Riga, pentru datele de 7 şi 8 Februarie. Faptul că la începutul lunei Februarie această selecţionată va evolua la Varşovia, dă multe speranţe studenţilor bucureşteni care se străduiesc să convingă pe letoni să-şi prelungească turneul în România.

Arsenal va susţine şapte jocuri in Europa

Echipa engleză Arsenal va juca în anul viitor în Europa. La un moment dat se vorbea ca englezii să evolueze şi la Bucureşti.

Iată însă că turneul a fost definitiv perfectat şi se va desfăşura numai în Suedia, Danemarca şi Germania

Turneul va începe la 10 Mai când Arsenal va întâlni la Stockolm echipa naţională a Suediei, va juca apoi la 12 şi 16 Mai la Noroköping şi Göteborg.

In Danemarca englezii vor susţine trei jocuri, iar la 31 Mai la Hamburg vor sfârşi turneul.

Unirea Tricolor pleacă in Turcia

Unirea Tricolor trebuia să joace la 26 şi 27 Noembrie la Istanbul, însă întâlnirile au fost amânate pentru 6 şi 8 Ianuarie.

In cursul zilei de Joi, „oborenii" au primit confirmarea celor două jocuri, astfel că vor face deplasarea în mod sigur.

In prima zi Unirea Tricolor va întâlni pe Şişli, iar în cea de a doua pe Barkohba.

In vederea acestor jocuri, bucureştenii vor face două antrenamente Vineri şi Marţi în sala A. C. T.

Unirea Tricolor va părăsi Capitala Joia viitoare.

FOOT-BALL

Mircea David a suferit un accident

Portarul Venusului, Mircea David, a făcut exerciţii de ski în timpul vacanţei.

La unul din antrenamente a suferit o entorsă la picior, care nu are însă urmări grave. In câteva zile, internaţionalul va fi refăcut.

Informaţii sportive

● Ilie Petrescu, campionul de box al României la toate categoriile, a sosit Joi de dimineaţă la ora 10.30 în Capitală, fiind întâmpinat de numeroşi prieteni şi sportivi.

—xx⊙●⊙xx—

Inchiderea expoziţiei E. Ghioculescu

Expoziţia d-rei E. Ghioculescu în sala „Universul" şi care a repurtat un frumos succes de presă şi de public, se închide Sâmbătă, 31 Decembrie, la ora 7 seara.

Persoanele cari au reţinut tablouri sunt rugate să le ridice la data şi ora de mai sus.

Un acord colonial franco-italian este posibil?

(Urmare din pagina 1-a)

teritoriul acestei ţări şi concesiunea e validă în virtutea suveranităţii statului respectiv.

Zilele trecute, guvernul din Cairo a făcut cunoscut guvernului britanic, că Egiptul fiind „independent", revendică drepturi imprescriptibile asupra proprietăţii canalului şi în consecinţă, el înţelege să participe la negocierile eventuale ce se vor angaja în vederea stabilirii unui nou statut internaţional al canalului.

Cum Anglia este şi ea direct interesată, nu se va putea modifica actualul statut, fără voinţa şi aprobarea sa. Aşa se şi explică demersul făcut de guvernul egiptean pe lângă cel britanic cu privire la eventuala modificare a acestui statut.

Importantă este afirmaţiunea făcută de „Giornale d'Italia", că guvernul italian nu urmăreşte modificarea statului-quo mediteraneean.

In ce priveşte chestia Djibuti — portul francez african, care este legat printr'o cale ferată de Addis-Abeba, capitala Abisiniei — revendicările italiene nu sunt noui.

In timpul conferinţei păcei, delegaţii Italiei au cerut să se atribue ţării lor, atât portul Djibuti, cât şi cele două Somalii: franceză şi engleză, reclamate sub titlul de compensaţii pe temeiul art. 13 din tratatul dela Londra. Nici Anglia, nici Franţa n'au satisfăcut aceste cereri, invocând argumentul, că art. 13 din tratatul de la Londra, nu prevede cedări de colonii, ci numai „regulamente de frontiere"; iar în ce priveşte portul Djibuti, delegatul Franţei, Henry Simon, a obiectat, că acest port „este de o importanţă capitală pentru Franţa, deoarece el e pe marele drum maritim ce asigură comunicaţiile spre Madagascar şi Indochina prin canalul de Suez..."

In ce priveşte c. f. africană Djibuti—Addis-Abeba, care este construită cu capital francez, Italia, în urma cucerirei Abisiniei, vrea s'o exploateze ea, în condiţiile impuse de interesele sale economice şi militare.

In jurul acestor chestiuni s'ar putea stabili acorduri şi colaborări, între puterile interesate, spre binele păcei generale.

R. SEIŞANU

In ajutorul celor mici

(Urmare din pagina 1-a)

— este mai mare la tară decât la oraşe. Totuşi, statisticile arată că excedentul anual de populaţie se obţine prin excedentul de naşteri dela ţară, pe când în privinţa oraşelor sunt mai de grabă deficitare.

Iată adevăruri hotăritoare, ce nu trebuesc pierdute din vedere, când este vorba de a face tot ce este omeneşte cu putinţă pentru îmbunătăţirea stărilor de lucruri dela sate. Ridicarea şi întărirea satelor înseamnă ridicarea şi întărirea neamului românesc, precum mai înseamnă asigurarea unui viitor mai bun pentru ţară.

Din aceste adevăruri şi din cunoaşterea realităţilor, aşa cum se prezintă, se desprind anumite învăţăminte sau, mai precis, anumite puncte ale unui program de activitate.

De pildă, punctul că asistenţa copiilor dela sate cuprinde şi implică un ansamblu de măsuri şi de înfăptuiri. Aşa, scopul ce se urmăreşte nu poate fi atins, dacă opera de asistenţă începută din iniţiativa şi cu contribuţia ministerului sănătăţii se reduce la acordarea mai mult sau mai puţin sporadică şi mai mult sau mai puţin importantă de ajutoare materiale la copiii ai căror părinţi sunt mai lipsiţi de mijloace.

Paralel cu acţiunea ministerului sănătăţii, au de desfăşurat la sate o acţiune importantă şi necesară şi alte ministere, ca: ministerul agriculturii, ministerul educaţiei naţionale, ministerul de interne.

Activitatea şi sacrificiile oficialităţii pot găsi sprijin şi completare în activitatea şi sacrificiile eşite din iniţiativa particulară, în deosebi din iniţiativa acelora a căror obârşie se găseşte în lumea satelor. Mai ales ideia cu patronatul satelor este o ideie menită să dea rezultate mulţumitoare.

Reiese însă din cercetarea mai completă a situaţiei, de care ne ocupăm, că opera de asistenţă a copiilor dela sate nu este decât o parte din problema a cărei deslegare integrală se impune în numele celor mai mari şi mai importante interese ale ţării şi neamului.

In ultimă analiză ajungem chiar la constatarea că, pentru a putea fi cu adevărat de folos celor mici, trebue să se facă totul pentru îmbunătăţirea situaţiei celor mari, a părinţilor de copii.

N. BATZARIA

Scrisori din Londra

(Urmare din pagina 1-a)

De câtva timp, primul ministru a putut să se convingă că resentimentul împotriva Germaniei, în Anglia, este mult mai mare decât s'ar putea crede. Brutalităţile săvârşite de regimul nazist au jignit adânc conştiinţa poporului britanic. Dacă germanii ar fi căutat să sape o adevărată prăpastie între ei şi englezi, n'ar fi putut face mai bine decât organizând pogromuri. Constatăm că într'o ţară a cărei majoritate e protestantă, — aşa cum este cazul Angliei, — niciodată Papa n'a fost mai popular decât astăzi şi aceasta numai datorită atitudinii sale de desaprobare pe faţă a exceselor rasiste din Germania. Dealtfel, catolicii din Anglia sunt atotputernici azi, iar influenţa lor este hotărît îndreptată împotriva Germaniei.

D. Chamberlain, urmărind politica sa de împăciuire în Europa, trebuia, totuşi, să ţină seama de acest curent în opinia publică. Mai ales primul ministru trebue să pregătească situaţia parlamentară în aşa fel încât să lase să se înţeleagă că politica sa de faţă are sorţi de izbândă numai dacă Germania contribuie la ea.

Politica de împăciuire continuă. Nu este în firea d-lui Chamberlain să cedeze în faţa obstacolelor. Ceeace a făcut ca să obţină succesul dela Muenchen, dovedeşte că d. Chamberlain nu este omul care să se lase descurajat de o înfrângere. Acolo unde alţii ar părăsi partida, d-sa nu face decât să înceapă sforţările. Totuş, d. Chamberlain a indicat foarte limpede, că niciun succes nu este cu putinţă, dacă partidul opus nu vrea să coopereze. In cazul acesta, politica de împăciuire trebuie reluată dela capăt. D. Chamberlain pregăteşte acum temeliile unei politici noui.

Care este această politică? Evident, aceea a reînarmării. La rândul ei, această politică nu este decât primul pas spre serviciul militar obligatoriu. Iată-ne, deci, în faţa posibilităţii unei schimbări profunde în structura noastră socială. Am ajuns aci forţaţi de evenimente, şi nici de cum de intrigile personale. Toate acestea înseamnă că manevrele inamicilor d-lui Chamberlain au avut un efect cu totul contrariu, căci d-sa este azi mai tare decât a fost acum o lună.

D. Chamberlain nu şi-a pierdut speranţa că va ajunge la o soluţie împăciuitoare a problemelor europene. Dar nu-şi face nici-un fel de iluzie asupra calităţii mintale şi morale a şefului guvernului german, pe care-l cunoaşte acum personal. Dacă primul ministru britanic şi-a pierdut iluziile din prima zi, e că Fuehrerul s'a silit la aceasta cu o rară stăruinţă.

Constatând toate acestea, putem spune că vom vedea mai clar situaţia, după vizita dela Roma. In ciuda pesimiştilor, cari anunţă depe acum că întâlnirea anglo-italiană nu va da rezultate bune, ne menţinem ideea că, dimpotrivă, ea va fi de folos pentru cauza păcii europene. Dar abia peste câteva zile vom şti mai multe.

AUGUR

—xx⊙●⊙xx—

Noua serbare a revistei „Universul Copiilor"

Urmând succesele serbărilor date până acum, revista **„Universul Copiilor"** de sub conducerea lui **Moş Nae**, anunţă o nouă serbare cu un nou şi foarte bogat program, pentru Duminică 8 Ianuarie 1939, orele 10½ dim. în sala teatrului **„Ligii Culturale"**.

Aduceţi şi copiii dv. pentrucă se vor distra bine.

NUMĂRUL DE ANUL NOU AL REVISTEI „TRUP şi SUFLET" apare SAMBATA 31 DECEMBRIE 1938.
Reţineţi la chioşcarul d-vs. acest număr excepţional.